

BISERICI ȘI MĂNĂȘTIRI ORTODOXE
EGLISES ET MONASTÈRES ORTHODOXES
IGLESIAS Y MONASTERIOS ORTODOXOS

ROMANIA

TERRA MIRABILIS

Lectorii acestei cărți au în față o serie de imagini semnificative pentru comorile artei sacre ortodoxe create în istoria românilor.

Picturile, sculpturile în lemn și în piatră, miniaturile, broderiile, orfevreriile, tipăriturile, marile ansambluri arhitectonice, peisajele în care acestea se înscriu revelează însă ceva de dincolo de ele, infinit mai complex și mai important decât fiecare operă de artă în parte. Este relația românilor cu sacralul, cu Frumusețea Divină Arhietipală, generatoare de ordine, echilibru, armonie și spiritualitate.

Există o relație firească între identitatea spirituală a ființei și locul în care ea se afirmă. Locul contribuie la realizarea structurilor de rezistență ale ființei. De aceea locul și onticul sunt atât de strâns legate între ele.

Spațiul românesc este umanizat, transfigurat spiritual de familiaritatea, dragostea și statornicia celor care îl locuiesc din timpuri imemorabile. Transfigurarea depășește însă aspectele și relațiile imanente ale naturii și istoriei, ale determinărilor condiționate de ele. Transfigurarea aceasta este structurată de viziunea pancosmică, pancalică și filocalică pe care Ortodoxia a mărturisit-o și a promovat-o consecvent. Transfigurarea îi pune pe oameni în dialog cu Dumnezeu. Ea potențează raporturile dintre rațiunile lucrurilor și sensul lor, dintre firea românească și comuniunea cu Dumnezeu.

Fiecare popor realizează istoria mântuirii sale într-un chip propriu. De aceea monahii și credincioșii vorbesc de Romania ca "Țară Sfântă", Mircea Vulcănescu vorbea de "Împărăția valorilor românești", Dumitru Stăniloae de "comuniunea românească cu Dumnezeu" iar Simion Mehedinți de "creștinismul românesc".

Percepută într-o astfel de perspectivă lumea românească ni se descoperă în dialog permanent și într-o comuniune cu oamenii și neamurile de pretutindeni.

Constatarea credinței că teritoriul românesc este o Țară Sfântă are cel puțin trei consecințe teoretice mai importante. Prima, strâns legată de o investigație și evaluare istorică, este necesitatea de a înțelege modul în care aceasta a apărut, s-a structurat și a evoluat. A doua consecință este efortul de a circumscrie relevanța acestei credințe în contemporaneitate. În fine, a treia consecință este de ordin estetic și echivalează cu tentativa de a determina cât mai multe aspecte ale relației acestei credințe cu convingerea generală că realitatea românească are, mai presus de toate, o frumusețe spirituală.

Se impune însă constatarea că nu numai spațiul românesc contează în istorie ca Țară Sfântă. Diverse incinte sacre au avut în antichitate sau în epocile istorice ulterioare, nimbul unor locuri sfinte. Delphi în Phocida Greciei antice, Memphis în Egiptul antic, Ierusalim în Palestina, Potala în Lhasa tibetană, Sarmizegetusa dacică (devenită după cucerirea romană Metropola Ulpia Traiana Augusta Dacica Sarmizegetusa), Mecca în Arabia, precum și alte cetăți sau ținuturi au fost și sunt considerate Locuri Sfinte.

Convingerea străveche, dar atât de puternică și azi, că România este o Țară Sfântă își are rădăcinile în antichitate.

Despre locurile de la Tisa, Carpați, Dunăre, Nistru și Marea Neagră ca Țară Sfântă au scris mai întâi autori antici greci și latini. Pentru ei, Apollo, purtătorul luminii dar și

protectorul creației artistice, identificat uneori cu Soarele și una dintre cele mai iubite divinități, de o frumusețe corporală și mai ales spirituală sublimă, era un zeu originar din ținuturile hiperboreenilor, identificate de antici cu locurile binecuvântate ale geto-dacilor.

La rândul său, istoricul de viziune universală Diodor din Sicilia (c.80-29 î. Chr.) era convins că Țara geto-dacilor, a lui Zamolxe, a hiperboreenilor, este o "Terra Mirabilis" (Țară Sfântă). Aceeași convingere a fost afirmată de geograful latin de origine hispanică Pomponius Mela (sec I d.Chr.). În tratatul geografico-enciclopedic "De chorographia" (Despre scrierea locurilor) el afirmă, fundamentat pe vaste cunoștințe, sigure și precise că Țara Hiperboreenilor este: "Terra augusta, aprica per se fertilis. Cultores justissimi et diutius quam ulli mortalium, et beatius vivunt" (Este un "pământ sacru, luminos, fertil prin el însuși. Locuitorii sunt foarte drepti și trăiesc mai mult și mai fericiți decât oricare alți muritori").

Convingerea geto-dacilor că locuiesc într-o Țară Sfântă are o importanță aparte pentru înțelegerea raporturilor dintre ființă, loc, adevăr, frumusețe, sens și sacru. Ea potențează virtuțile spirituale ale credincioșilor și îndeosebi conștiința de sine.

În lumea strămoșilor noștri a predicat învățătura creștină Sfântul Andrei, cel "întâi chemat" între Apostoli. Fondul spiritual al geto-dacilor a favorizat propovăduirea și trăirea intensă a învățăturilor evanghelice. Propovăduirea s-a făcut în limba latină (mai rar în greacă), pentru că predicatorii veneau din Imperiul Roman. Mărturisirea noii credințe de către autohtoni a fost făcută de asemenea în limba latină. În acest mod, încreștinarea a contribuit la romanizarea și prin aceasta la fixarea profilului spiritual și lingvistic al daco-romanilor. Geto-dacii încreștinați și romanizați sunt baza etnică a poporului român.

În creștinismul românilor vechea credință despre Dacia ca Țară Sfântă a rămas însă intactă. De altfel, acesta nu este singurul caz în care unele valori religioase, morale, culturale, civice și artistice, unele date și manifestări calendaristice, unele practici cultice anterioare s-au păstrat în creștinism, fie intacte, fie cu sensuri și semnificații noi.

La toate acestea trebuie adăugat faptul că începând cu finele secolului III, între Dunăre și Mare, adică tocmai în regiunile unde predicase Sfântul Apostol Andrei și discipolii săi, apar atestați documentar cei mai vechi monahi creștini de pe teritoriul românesc.

Monahismul sihăstresc din Dacia Pontică a cunoscut în secolele III-VII o dezvoltare amplă. Primii monahi au venit de la Constantinopole ca însoțitori ai episcopilor Tomisului: Evangelicus (sfârșitul sec. III-începutul sec. IV), Efrem (sec. IV), Titus (sec. IV), episcopul al cărui nume nu-l cunoaștem participant la Sinodul I Ecumenic de la Niceea din anul 325, Sf. Bretanion atestat în scaun în anul 369.

Este necesar să observăm că la puțin timp după creștinarea lor, daco-romanii au fost reprezentați de episcopii lor la Sinoadele Ecumenice care au fixat dogma hristologică și au decis astfel destinul religios spiritual Europei și chiar al lumii întregi.

Revenind la problema monahilor, cel mai vechi călugăr și

TERRA MIRABILIS

Les lecteurs de ce livre ont devant eux une série d'images significatives pour les trésors d'art orthodoxe créés dans l'histoire des roumains.

Les peintures, les sculptures en bois et en pierre, les miniatures, les broderies, les orfèvreries, les imprimeries, les grands ensembles d'architecture, les paysages où celles-ci s'inscrivent mais révèlent quelque chose au-delà d'elles, beaucoup plus complexe et important que chaque œuvre d'art à part. C'est la relation des roumains avec le sacré, avec la Beauté Divine génératrice d'ordre, équilibre, harmonie et spiritualité.

Il existe une relation naturelle entre l'identité spirituelle de l'être et le lieu où elle s'affirme. L'endroit contribue à la réalisation des structures de résistance de l'être. C'est pour cela que le lieu et l'ontique sont tellement liés entre eux.

L'espace roumain est humain, transfiguré du point de vue spirituel par la familiarité, l'amour et la continuité de ceux qu'ils l'habitent depuis tous temps. Mais la transfiguration dépasse les aspects et les relations immanentes de la nature et de l'histoire, des déterminations conditionnées par elles-mêmes. Cette transfiguration est structurée par la vision pancosmique, pancalique et philocalique que l'Orthodoxie a témoigné et a promu constamment. La transfiguration met les gens en dialogue avec Dieu. Elle accentue d'une manière pondérée les rapports entre les raisons des choses et leur sens, entre l'être roumain et la communion avec Dieu.

Chaque peuple réalise l'histoire de sa délivrance d'une façon propre. C'est pour cela que les moines et les croyants parlent de la Roumanie en tant que "Pays Saint", Mircea Vulcănescu parlait du "Royaume des valeurs romaines, Dumitru Stăniloae de la "communion roumaine avec Dieu" et Simion Mehedinți du "christianisme roumain".

Perçu dans une telle perspective, le monde roumain est en dialogue permanent et en communion avec les gens et les nations de partout.

La constatation de la foi que le territoire roumain est un Pays Saint a au moins trois conséquences théoriques plus importantes. La première, étroitement liée par une investigation et évaluation historique - représente la nécessité de comprendre la modalité à travers laquelle cela est apparue, a été structurée et a évolué. La deuxième conséquence - est l'effort de délimiter la relevance de cette croyance dans le cadre de la contemporanéité. Enfin, la troisième conséquence est d'ordre esthétique et équivaut à la tentative de déterminer plusieurs aspects de la relation de cette croyance avec la conviction générale que la réalité roumaine a, par-dessus tout, une beauté spirituelle.

Mais s'impose la constatation que non seulement l'espace roumain compte dans l'histoire en tant que Pays Saint. Différentes enceintes sacrées ont eu dans l'antiquité ou dans les époques historiques ultérieures, le nimbe de certains endroits saints. Delphi dans la Phocide de la Grèce antique, Memphis dans l'Égypte antique, Jérusalem en Palestine, Potale en Lhassa tibétaine, Sarmizegetusa des daces (devenue après la conquête romaine la Métropole Ulpia Traiana Augusta Dacia Sarmizegetusa), Mecque en Arabie ainsi que d'autres cités ou

régions ont été et sont encore considérées Lieux Saints.

La conviction très ancienne, mais si puissante aujourd'hui encore, que la Roumanie est un Lieu Saint trouve ses racines dans l'antiquité.

Concernant les endroits qui se trouvent aux bords de Tissa, Carpathes, Danube Nipre et la Mer Noire en tant que Pays Saint ont écrit tout d'abord les auteurs antiques grecs et latins. Pour eux, Apollo, le porteur de la lumière mais aussi de la création artistique identifié parfois au Soleil et l'une des plus aimés divinités, d'une beauté corporelle et surtout spirituelle hors du commun, était un dieu originaire des régions hyperboréennes, identifiées par les antiques aux lieux bénis des géto-daces.

À son tour, l'historien universel Diodore de Sicile (80-29 av. J.C.) était convaincu que le pays des géto-daces, de Zamolxis, des hyperboréens, est une "Terra Mirabilis" (Lieu Sacré). La même conviction a été exprimée par le géographe latin d'origine hispanique Pomponius Mela (I^{er} siècle après J.C). Dans le traité géographo-encyclopédique "De chorographia" (Sur l'écriture des endroits) il affirme, sur la base des connaissances solides, sûres et exactes que le Pays des Hyperboréens est: "Terra augusta, aprica per se fertilis". Cultores justissimi et diutius quam ulli mortalium, et beatius vivunt" (C'est une "terre sacrée, bien éclairée, fertile. Les habitants sont très droits et vivent plus longtemps et plus heureux que n'importe quels mortels").

La certitude des géto-daces qu'ils vivent dans un Pays Sacré a une importance à part pour la compréhension des rapports entre l'être, le lieu, la vérité, la beauté, le sens et le sacré. Cela développe d'une manière équitable les vertus spirituelles des croyants et tout particulièrement la conscience de soi.

Dans le monde de nos ancêtres Saint-André a prêché la croyance chrétienne, "le premier appelé" entre les Apôtres. Le fonds spirituel des géto-daces a favorisé la propagation et les sentiments intenses des principes protestants. La propagation a été faite en latin (plus rarement en grec), parce que les prêcheurs venaient de l'Empire Romain. L'aveu de la nouvelle croyance par les autochtones a été fait aussi en latin. Ainsi, la christianisation a contribué à la romanisation et à travers cela à la fixation du profil spirituel et linguistique des daces-romains. Les géto-daces christianisés et romanisés représentent le fondement ethnique du peuple roumain.

Dans la christianisation des roumains, l'ancienne croyance sur la Dacie est que le Pays Sacré est resté intacte. D'ailleurs, cela ne représente pas le seul cas où certaines valeurs religieuses, morales, culturelles, civiques et artistiques, certaines données et manifestations du calendrier, certaines pratiques antérieures du culte ont été conservées par le christianisme, soit intactes, soit avec des sens et significations nouvelles.

À tout cela on doit ajouter le fait qu'à partir de la fin du III^{ème} siècle, entre le Danube et la Mer, c'est-à-dire justement dans les régions où prêchait le Saint Apôtre André et ses disciples, apparaissent les plus anciens moines chrétiens du territoire roumain, certifiés du point de vue documentaire.

Le monachisme des anachorètes provenant de Dacia Pontique a connu au III^{ème}-VII^{ème} siècles un grand essor.

TERRA MIRABILIS

Los lectores de este álbum tienen en frente una serie de imágenes importantes para los tesoros del arte sagrado ortodoxo creado en la historia de los rumanos.

Las pinturas, las esculturas de madera y piedra, las miniaturas, los bordados, los objetos de oro, los impresos, los grandes conjuntos arquitectónicos, pero los paisajes donde todos estos se inscriben revelan algo más, infinitamente más complejo y más importante que cada obra de arte en parte. Es la relación de los rumanos con lo sagrado, con la Belleza Divina Arquetípica, productora del orden, del equilibrio, de la armonía y de la espiritualidad.

Hay una relación natural entre la identidad espiritual del ser humano y el lugar donde éste se afirma. El lugar contribuye a la realización de las estructuras de resistencia del ser humano. Por eso, el lugar y lo óntico están tan relacionados entre ellos.

El espacio rumano está humanizado, transfigurado espiritualmente por la familiaridad, el cariño y la estabilidad de los que lo habitan desde tiempos inmemoriales. Pero, la transformación supera los aspectos y las relaciones imanes de la naturaleza e historia, de las implicaciones condicionadas por ellas. Esta transformación está estructurada por la visión pancósmica, pancálica y filocálica confesada y promovida por la Ortodoxia. La transformación relaciona a los seres humanos con Dios. Ella aumenta las relaciones entre los razones del lugar y su sentido, entre el carácter rumano y la comunión con Dios.

Cada pueblo realiza la historia de su redención en una angustia propia. Por eso los monjes y los creyentes hablan de Rumania como “País Sagrado”, Mircea Vulcănescu hablaba del “Reino de los valores rumanos”, Dumitru Stăniloae de la “comunión rumana con Dios” y Simion Mehedinți del “cristianismo rumano”.

Percibido desde esta perspectiva, el mundo rumano se nos descubre en diálogo permanente y en comunión con la gente y los pueblos de todo el mundo.

La constatación de fe del hecho que el territorio rumano es un País Sagrado tiene por lo menos tres consecuencias teóricas más importantes. La primera, estrechamente relacionada con una investigación y evaluación históricas – está representada por la necesidad de comprender la manera de su aparición, de su estructura y evolución. La segunda consecuencia – está representada por el esfuerzo de circunscribir la relevancia de esta fe en la contemporaneidad. En fin, la tercera consecuencia, de orden estético, equivale con la tentativa de determinar cuantos más aspectos de la relación de esta fe con la convicción general de que la realidad rumana tiene, por encima de todo, una belleza espiritual.

Pero se impone la constatación de que no solo el espacio rumano cuenta en la historia como País Sagrado. Varios ámbitos sagrados han tenido en la antigüedad o en las épocas históricas posteriores, halos de unos lugares santos. Delphi en Phocida de Grecia antigua, Memphis en Egipto antiguo, Jerusalem en Palestina, Potala en Lhasa tibetana, Sarmizegetusa dálica (convertida después de la conquista romana en la Metrópoli Ulpia Traiana Augusta Dacica Sarmizegetusa), Mecca en Arabia y otras ciudadelas o territorios han sido considerados Lugares Sagrados.

La convicción antigua, pero tan fuerte hoy también, de que Rumania es un País Sagrado tiene las raíces en la antigüedad.

Sobre los lugares de Tisa, Carpatos, Danubio, Nistru, Mar Negro como País Sagrado han escrito por primera vez los autores antiguos

griegos y latinos. Por ellos, Apolo, el que trae la luz y el protector de la creación artística identificado algunas veces con el Sol, y uno de los más queridos dioses, de una belleza física y espiritual sublime, era un dios originario de los territorios de Hiperbórea, identificados por los antiguos con los lugares bendecidos de los geto-dacos.

En su turno, el historiador de visión universal Diodor de Sicilia (80-29 a.C.) era convencido de que el país de los geto-dacos, de Zamolxe, de los hiperbóreos, es una “Terra Mirabilis” (País Sagrado). La misma convicción ha sido afirmada por el geógrafo latino de origen hispánica Pomponius Mela (siglo I d.C.). El tratado geográfico-enciclopédico “De chorographia” (Sobre la escritura de los lugares) él afirma, fundamentado en vastos conocimientos, seguros y precisos que el País de los hiperbóreos es: “Terra augusta, aprica per se fertilis. Cultores justissimi et diutius quam ulli mortalium, et beatus vivunt” (Es un “país sagrado, luminoso, fértil por sí mismo. Los habitantes son muy justos y viven más y más felices que cualquier otros”).

La convicción de los geto-dacos de que viven en un País Sagrado tiene una importancia especial para entender la comunicación entre el ser humano, el lugar, la verdad, la belleza, el sentido y lo sagrado. Ella aumenta las virtudes espirituales de los creyentes y sobre todo la conciencia de sí.

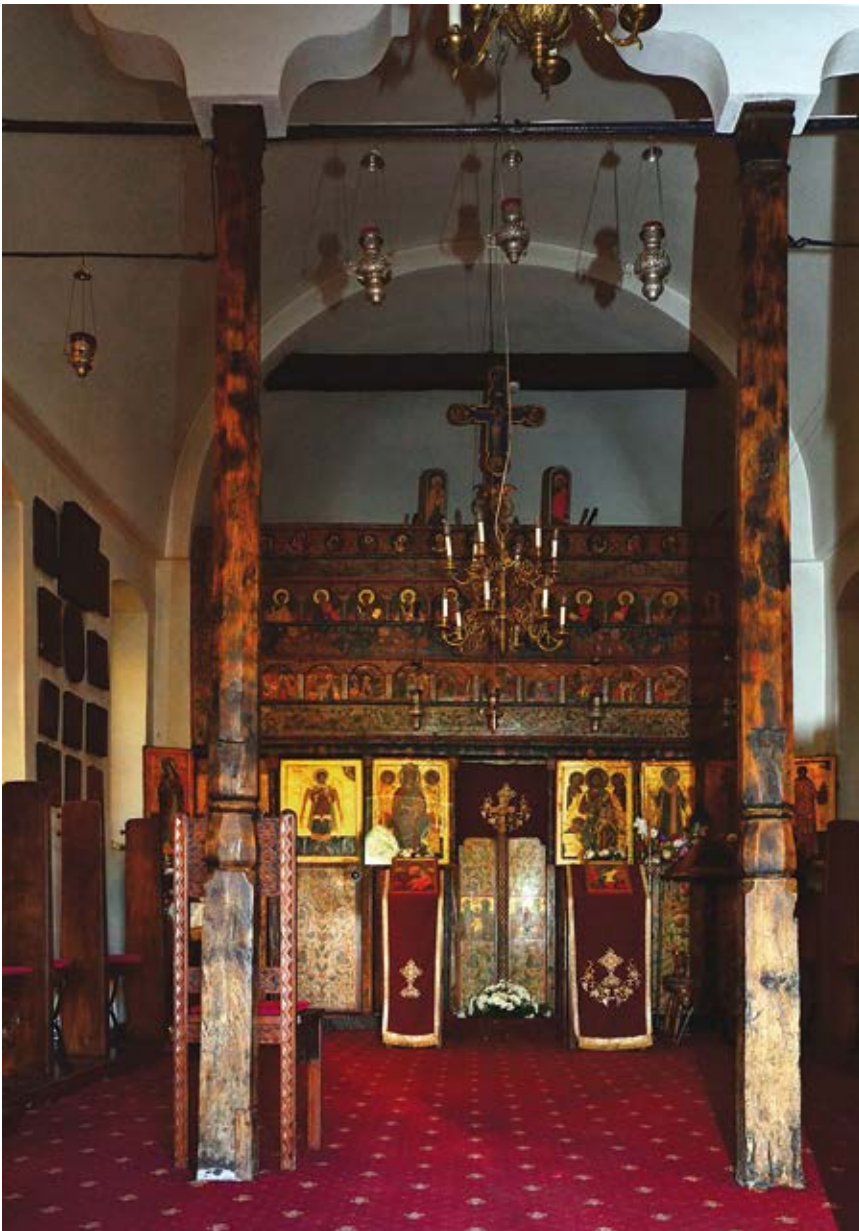
En el mundo de nuestros antepasados, San Andrés ha predicado la enseñanza cristiana, el “primer llamado” entre los Apóstoles. El fondo espiritual de los geto-dacos ha favorecido la predicación y el vivir intenso de las enseñanzas evangélicas. La predicación se hizo en latín (a veces en griego), porque los predicadores venían del Imperio Romano. La confesión a la nueva creencia por los lugareños se hizo también en latín. De esta manera, la cristianización ha contribuido a la romanización y tras ésta, al establecimiento del perfil espiritual y lingüístico de los daco-romanos. Los geto-dacos cristianizados y romanizados representan la base étnica del pueblo rumano.

En el cristianismo de los rumanos, la antigua fe sobre Dacia como País Sagrado se ha quedado indemne. Por lo demás, éste no es el único caso cuando algunos valores religiosos, morales, culturales, cívicos y artísticos, algunos datos y manifestaciones del calendario, algunas prácticas de culto anteriores se han guardado durante el cristianismo, sea enteras, sea con sentidos y significaciones nuevas.

Hay que añadir a todo esto, el echo de que, empezando con finales del siglo III, entre el Danubio y el Mar, es decir justamente en las regiones donde había predicado San Apóstol Andrés y sus discípulos, aparecen, testimoniados en los documentos los más antiguos monjes cristianos del territorio rumano.

El monacalismo en ermitas de Dacia Póntica ha conocido durante los siglos III-VII un amplio desarrollo. Los primeros monjes han venido desde Constantinopoles como acompañantes de los obispos de Tomis: Evangelicus (finales del siglo III-comienzo del siglo IV), Efrem (siglo IV), Titus (siglo IV), el obispo cuyo nombre no conocemos participante al Sínodo I Ecuménico de Nicea del año 325, Santo Bretanion atestado en la silla obispal en el año 369.

Es necesario observar que a poco tiempo después de su cristianización, los daco-romanos han sido representados por sus obispos a los Sínodos Ecuménicos que han establecido el dogma cristológico y han decidido el destino religioso espiritual de Europa y hasta del mundo entero.



București

Biserica “Bucur (Ciobanul)” ** Clădită din zid în 1416 de Ion Mircea I Basarab (Mircea cel Bătrân) - “domnitorul Țării Românești, Duce al Făgărașului și Biruitor al Ținutului Dobrogei de peste Dunăre” - pe locul fostei biserici de lemn, care prin legendă a fost ridicată de ciobanul Bucur, întemeietorul orașului București. Rezidită în 1742.

L’église “Bucur (le Berge)” ** Construite en 1416 en mur par le prince régnant Ion Mircea I Basarab, - “Le prince régnant des Principautés roumaines, duc de Făgăraș et conquérant du Pays de Dobroudgea au-delà du Danube” - à l’endroit de l’ancienne église en bois, qui selon légende a été élevée par le berger Bucur, le fondateur de la ville de Bucarest. Rebâtie en 1742.

La Iglesia “Bucur (el Pastor)” ** Construida en 1416 de ladrillos, por Ion Mircea I Basarab - “Príncipe del País Rumano, Duque de Făgăraș, y soberano de la región de Dobrogea detras del Danubio” - en lugar de la antigua iglesia de madera, la cual, la leyenda cuenta haber sido construida por el pastor Bucur, el fundador de la ciudad Bucarest. Reconstruida en 1742.

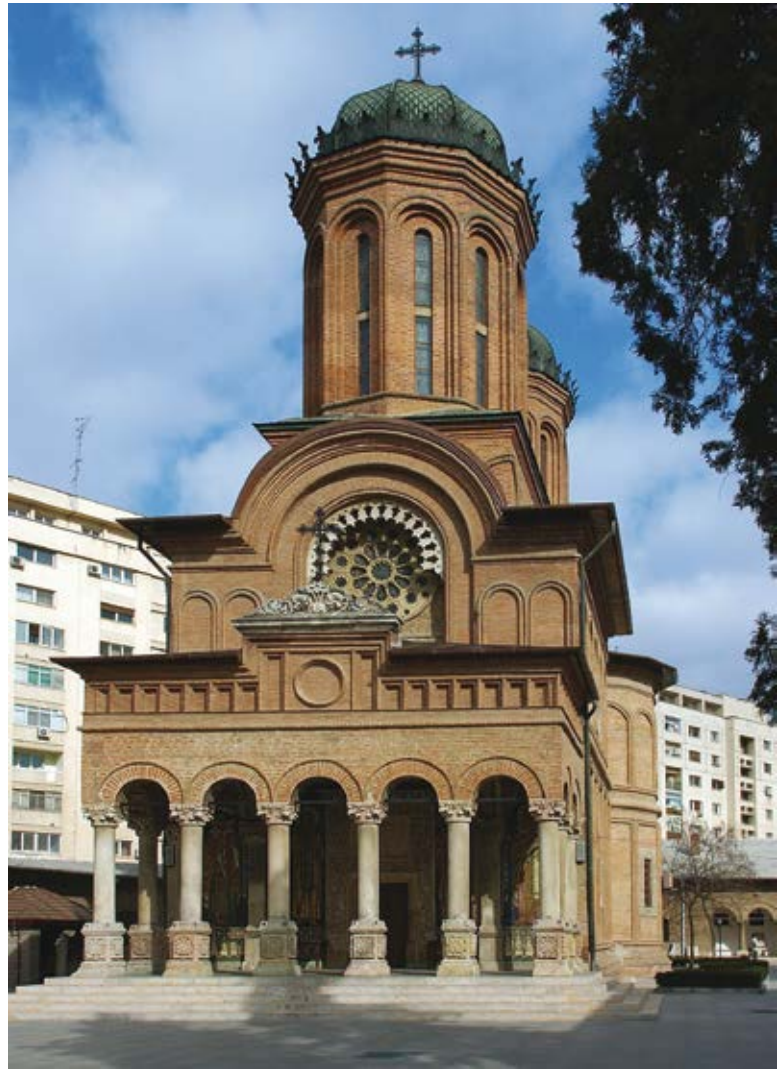


București

Biserica “Sf. Gheorghe” Nou ** Ctitorită între 1699–1707 de domnitorul Constantin Brâncoveanu, martirizat împreună cu cei patru fii ai săi în 1714 și canonizat.

L’église “St. Georges” Neuf ** Fondée entre 1699-1707 par Constantin Brâncoveanu, martyrisé avec ses quatre fils en 1714 and sanctifiés.

La Iglesia “San Jorge” Nuevo ** Construida entre 1699-1707 por Constantin Brâncoveanu - martirizado junto con sus cuatro hijos en 1714, santificados.



București

Mănăstirea “Antim” ** Ctitorită între 1713-1715 în stil brâncovenesc, pe locul unei biserici de lemn, de către Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul - fost Mitropolit în vremea lui Constantin Brâncoveanu - cărturar, miniaturist și sculptor, care a lucrat el însuși în piatră – tâmpla și în lemn – ușa de la intrare. Pictura refăcută în 1950 de Costin Petrescu. Muzeu cu obiecte de artă religioasă.

Le Monastère “Antim” ** Fondée par le St. Hiérarque Martyre Antim Ivireanul entre 1713-1715 dans le style brancovan, à l’endroit d’une église en bois. Porte sculptée par le St. Antim Ivireanul - Métropolit à l’époque de Constantin Brâncoveanu - érudit, miniaturiste et sculpteur. Peinture refaite en 1950 par Costin Petrescu, Musée.

El Monasterio “Antim” ** Construido por el San Jerarca Mártir Antim Ivireanu, durante los años 1713-1715 en estilo brancoven, sobre los cimientos de una iglesia de madera. Puerta esculpida por San Antim Ivireanul - Arzobispo durante el reinado de Constantin Brâncoveanu - erudito, miniaturista y escultor. La pintura fue restaurada en 1950 por Costin Petrescu. Museo con objetos de arte religioso.

București

Mănăstirea "Stavropoleos" ** Ctitorită în anul 1724 de arhimandritul Ioanichie, născut în Macedonia. Restaurată de renumitul arhitect Ion Mincu, în anul 1908. Pictura originală.

Le Monastère "Stavropoleos" ** Fondée en 1724 par l'archimandrite Ioanichie, né en Macédoine. Restaurée par le célèbre architecte Ion Mincu, en 1908. Peinture originale.

El Monasterio "Stavropoleos" ** Construida en el año 1724 por el abad Ioanichie, nacido en Macedonia. Renovada por el celebre arquitecto Ion Mincu, en el año 1908. Pintura original.



Prahova, Cheia

Mănăstirea "Cheia" ** Ridicată din lemn în anul 1770, arsă de turci și refăcută în 1790. Biserica din zid clădită în 1835, pictată de zugravul Naum. Deține icoane pictate de Gh. Tattarescu.

Le Monastère "Cheia" ** Construit en bois en 1770, incendié par les turcs et rebâti en 1790. L'église en mur élevée en 1835, peinte par le peintre d'églises Naum, le représentant de l'école de Buzău. Possède des icônes peintes par Gh. Tattarescu.

El Monasterio "Cheia" ** Construido de madera en el año 1770, quemado por los turcos y reconstruido en 1790. La iglesia de ladrillo construida en 1835, pintada por el pintor de brocha gorda Naum. Cuenta con íconos pintados por Gh. Tattarescu





Buzău

Biserica “Nașterea Maicii Domnului” - Greci ** a fost construită în anul 1649 de negustori greci, pe locul bisericii “Popii Mihai” pomenită înainte de 1500. Mai târziu, în 1850, în locul acesteia a fost ridicată actuala biserică, în forma basilicii romane, cu ziduri groase de 1 m. A fost pictată în ulei, în anul 1915 de Dimitrie Nicoleanu. Clopotnița datează din 1873.

L’église “Naissance de la Vierge” - Greci ** a été construite en 1649 par les commerçants grecs, à l’endroit de l’église «Popii Mihai» mentionnée avant 1500. Plus tard, en 1850, à l’endroit de celle-là a été bâtie l’actuelle église, sous forme de basilique romaine, avec des murs d’une épaisseur d’1 m. A été peinte en huile en 1915 par Dimitrie Nicoleanu. Le clocher date de 1873.

Iglesia “De la Natividad” - Greci ** Fue construida en 1649 por unos comerciantes griegos, en el lugar de la iglesia mencionada antes de 1500. Más tarde, en 1850, en el mismo lugar, fue construida la actual iglesia, en forma de basilica romana, con muros de 1 metro de espesor. La pintura ha sido ejecutada por Dimitrie Nicoleanu en 1915. La torre campanario remonta a 1873.





Giurgiu, Călugăreni

Mănăstirea "Comana" ** Ctitorită în 1462 de domnitorul Vlad Țepeș. Refacută și pictată sub domnia lui Radu Șerban în 1609.
Le Monastère "Comana" ** Fondé en 1462 par le prince régnant Vlad l'Empaleur. Refait et peint sous le règne de Radu Șerban en 1609. Récemment restaurée et repeinte.

El Monasterio "Comana" ** Construido en 1462 por el príncipe Vlad Țepeș. Renovado y repintado bajo el reinado de Radu Șerban en 1609. Restaurado de recién.

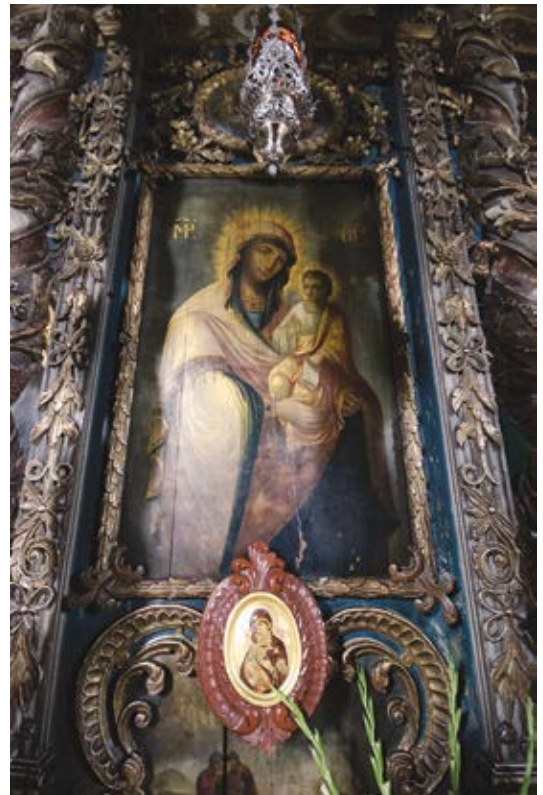
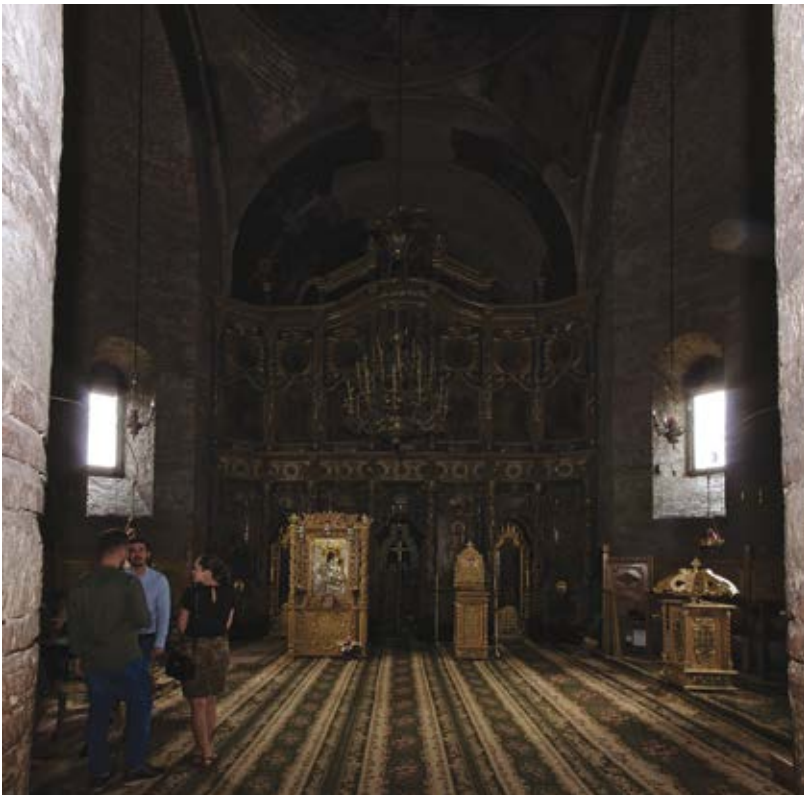


Iași

Mănăstirea “Galata” ** Ctitorită de domnitorul Petru Șchiopul între 1582-1583, cu influențe ale stilului arhitectonic munteșesc. Casele domnești și zidul de cetate au fost ridicate între 1726-1728.

*L’église du monastère “Galata” ** Fondée par Petru le Boiteux entre 1582-1583, aux influences du style architectonique appartenant à la Valachie. Les Maisons princières et le mur de la cité ont été élevés entre 1726-1728*

El Monasterio “Galata” ** Construida por Petru Șchiopul entre 1582-1583, con influencias del estilo arquitectónico montañoso. Las casas principescas y la muralla han sido construidas entre 1726-1728.



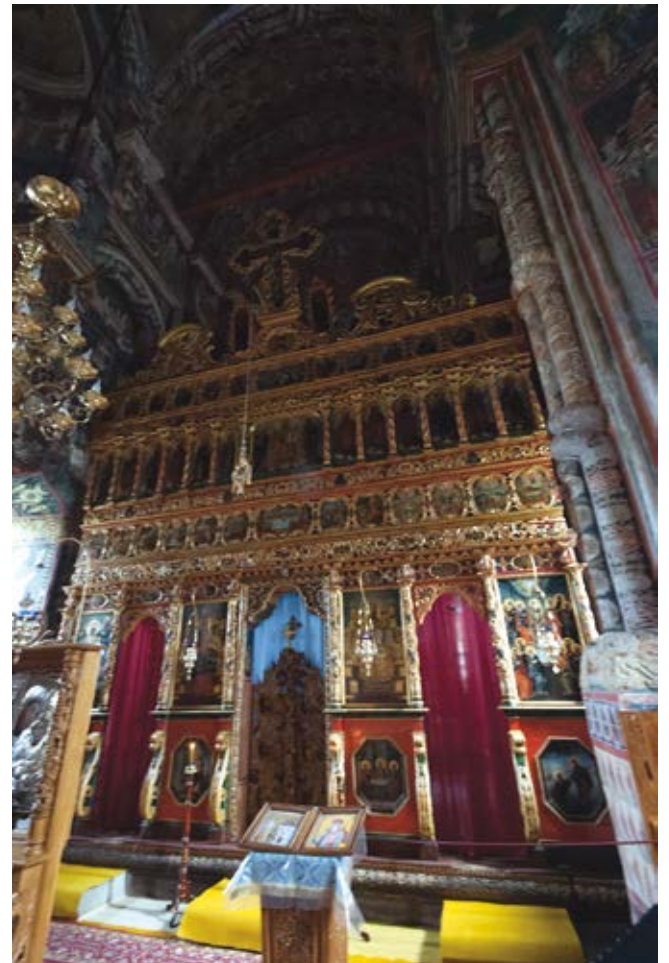


Suceava, Mitocu Dragomirnei

Mănăstirea “Dragomirna” ** Ctitorită în 1608 de Mitropolitul cărturar Anastasie Crimca și marele logofăt Lupu Stroici. Incintă gen fortăreață și turn-clopotniță din 1627. Biserică sculptată la exterior. Frescă interioară în tonalitatea aurului. Muzeu.

*Le monastère “Dragomirna” ** Fondé en 1608 par le Métropolitte érudit Anastasie Crimea et le grand chancelier Lupu Stroici. Enceinte genre forteresse et tour-clocher datant de 1627, sculpté en pierre Église sculptée à l’extérieur. Fresque intérieure dans la tonalité de l’or. Musée.*

El Monasterio “Dragomirna” ** Construido en 1608 por el Arzobispo erudito Anastasie Crimca y el gran administrador Lupu Stroici. Recinto tipo fortaleza y torre-campanario desde 1627. La iglesia esculpida al exterior. Fresco interior en la tonalidad del oro.





Brașov, Sâmbăta de Sus

Mănăstirea "Brâncoveanu" ** Întemeiată în 1656 de Preda Brâncoveanu, din lemn, pe domeniul lui. Biserica din zid a fost ctitorită de fiul său, domnitorul Constantin Brâncoveanu în 1698. Distrusă de austrieci în 1785. Refăcută în 1936 și restaurată în 1962. Incintă și chiliile din 1986-1990. Muzeu cu 500 icoane pe lemn și pe sticlă din sec. XVIII-XIX.

Le Monastère "Brancovan" ** Construite en 1657 par Preda Brâncoveanu, en bois, sur son domaine. Le fils de celui-ci, le prince régnant Constantin Brâncoveanu, a décidé la reconstruction du monastère en 1698. Le monastère a été détruit en 1785. Restauré pendant 1928-1936. Fresque réalisée entre les années 1766-1767, on garde encore des fragments dans la nef, coupole et absides latérales. Ici a fonctionné un centre de peinture d'église sur bois et surtout sur verre, avec une immense collection.

El Monasterio "Brâncoveanu" ** Construido en el año 1657 por el alcalde Preda Brâncoveanu, de madera, sobre su hacienda. Su hijo, el príncipe Constantin Brâncoveanu ha decidido, en los últimos años del siglo XVII, la reconstrucción del monasterio y de la iglesia, de ladrillo. El monasterio ha sido destruido a cañonazos por el ejército austro-ungaro, en 1785. Reconstruido durante 1928-1936. Se han guardado fragmentos frescos en la nave, la cúpula y los ábsides laterales. Museo.



Hunedoara, Densuș

Biserica "Densuș" *** Ridicată în sec.X-XIII pe ruine din sec. IV, cu materiale de la cetatea antică Ulpia Traiana Augusta Dacica Sarmizegetusa (altare, tuburi, coloane). Pictură originală din 1443 a zugravului Ștefan.

L'Église "Densuș" *** Élevée au Xème-XIIIème siècle sur les ruines appartenant au IVème siècle, avec des matériaux provenant de la cité antique Ulpia Traiana Augusta Dacica Sarmizegetusa (autels, tuyaux, colonnes). Peinture originale à partir de 1443 par le peintre d'églises Ștefan.

La Iglesia "Densuș" *** Construida en los siglos X-XIII sobre las ruinas del siglo IV, con materiales de la antigua ciudadela de Ulpia Traiana Augusta Dacica Sarmizegetusa (altares, tubos, columnas). Pintura original de 1443 del pintor de brocha gorda Ștefan.



Maramureș, Bârsana

Mănăstirea “Bârsana”, Biserica de lemn veche *** Datează din 1711, ridicată după invazia tătarilor care au ars biserica ce exista atunci. A fost repictată în 1806 de Toader Hodor din Vișeu, care a introdus stilul Baroc și Rococo în Maramureș.

Le monastère “Bârsana” L’église en bois ancienne *** Fondée en 1711, élevée après l’invasion des tatars qui ont brûlé l’église qui existait à cette époque là. A été repeinte en 1806 par Toader Hodor de Vișeu, qui a introduit le style baroque et rococo en Maramureș.

El monasterio “Bârsana”, La vieja Iglesia de madera*** Remonta a 1711, construida después de la invasión de los tártaros quienes han quemado la iglesia en aquel entonces. Fue repintada en 1806 por Toader Hodor de Vișeu, él que introdujo el estilo barroco y rococó en la comarca de Maramureș.



Maramureș, Bârsana

Mănăstirea “Bârsana” ** Amintită în 1390, ctitorită probabil de Balc și Drag, fiii lui Sas Vodă. Fostă Episcopie a Maramureșului. Astăzi este un ansamblu de clădiri din lemn sculptat, inclusiv biserici, construite între 1993-1995, în stil popular maramureșan. Găzduiește un muzeu de icoane vechi adunate din zonă.

Le monastère “Bârsana” ** Mentionné en 1390, fondé probablement par Balc et Drag, les fils de Sas Vodă. Ancien évêché de Maramureș. Aujourd’hui est un ensemble de bâtiments en bois ciselé, y compris églises, construites entre 1993-1995, en style populaire de Maramureș. Abrite un musée d’icônes anciennes.

El monasterio “Bârsana” ** Mencionado en 1390, fundado probablemente por Balc y Drag, los hijos del príncipe Sas Voda. Fue la antigua sede del Obispado de Maramureș. Hoy es un conjunto de edificios de madera tallada, iglesias incluidas, construido entre 1993-1995, en estilo rural de Maramureș. Alberga un museo de iconos antiguos recogidos en la zona.





Vâlcea, Căciulata

Mănăstirea "Cozia" ** Ctitorită pe malul Oltului, de domnitorul Mircea cel Bătrân în 1388. Adăugiri și refaceri în sec.XVI-XVIII. Pictura din 1391 s-a păstrat în pronaos, parțial în altar și în naos. Pictura votivă: Mircea cel Bătrân cu fiul său Mihail, în haine de cavaleri medievali. Muzeu cu odăjdii din sec. XVI-XVIII, manuscrise, tipărituri, obiecte de cult.

Le Monastère "Cozia" ** Fondé au bord de la rivière Olt, par le prince régnant Mircea le Vieux en 1388. Adjonctions et modifications au XVI-XVIIIème siècle. Peinture datant depuis 1391 a été conservée dans le pronaos, partiellement dans l'autel et la nef. Peinture votive : Mircea le Vieux avec son fils Mihail, en vêtements de chevaliers du moyen-âge. Musée avec vêtements sacerdotaux du XVIème-XVIIIème siècle, objets de culte.

El Monasterio "Cozia" ** Construido sobre la orilla de Olt, por el príncipe Mircea el Viejo en 1388. Añadimientos y renovaciones en el siglo XVI-XVIII. Pintura de 1391 se ha guardado en el nártex, parcial en el altar y en la nave. Pintura votiva : Mircea el Viejo con su hijo Miguel, con ropa de caballeros medievales. Museo con aposentos de sacerdotes del siglo XVI-XVIII, objetos de culto.



Vâlcea, Horezu

Mănăstirea “Hurezi” ***

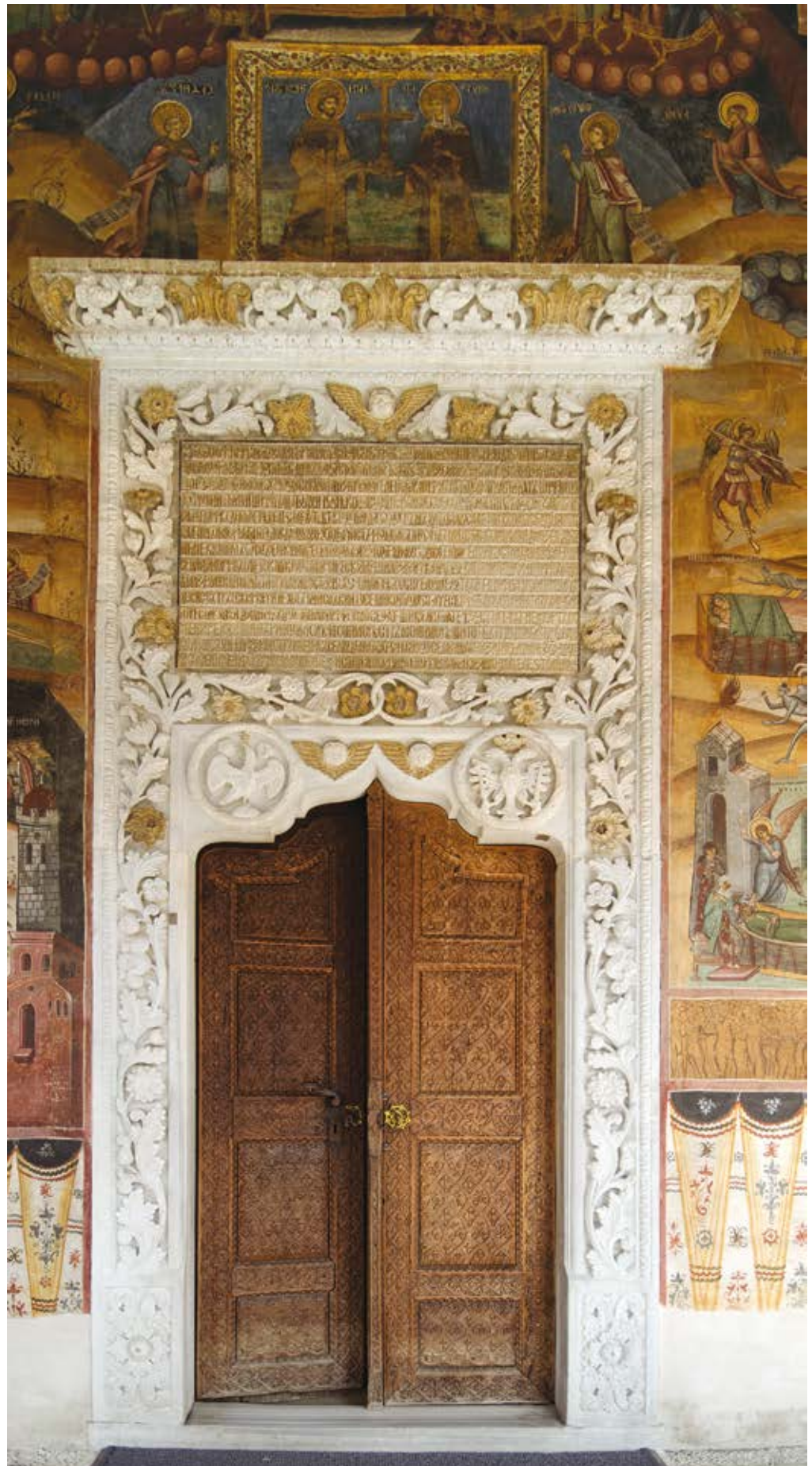
Ansamblu monastic complex, ctitorit de domnitorul Constantin Brâncoveanu între 1690–1694, în stilul care a devenit caracteristic renașterii românești, numit “brâncovenesc”. Fresca votivă cu familia domnitorului. Iconostas monumental din lemn sculptat și aurit. Pictura murală în stil bizantin executată de Constantinos și elevii săi. Muzeu de icoane și argintărie.

Le Monastère “Hurezi” ***

Ensemble complexe des moines, fondé par le prince régnant C. Brâncoveanu entre 1690-1694, dans le style qui est devenu caractéristique pour la renaissance roumaine, nommé “Brancovan”. Fresque votive avec la famille du prince régnant. Retable monumental en bois sculpté et doré. Peinture murale en style byzantin exécutée par Constantinos et ses disciples. Musée d’icônes et argenterie.

El Monasterio “Hurezi” ***

Conjunto monacal complejo, construido por el príncipe Constantin Brâncoveanu entre 1690-1694, en el estilo que ha llegado a ser característico al renacimiento rumano, llamado “Brancovan”. Fresco votivo con la familia del príncipe. Retablo monumental de madera esculpido y dorado. Pintura mural en el estilo bizantino realizada por Constantinos y sus discípulos. Museos de iconos y platería.



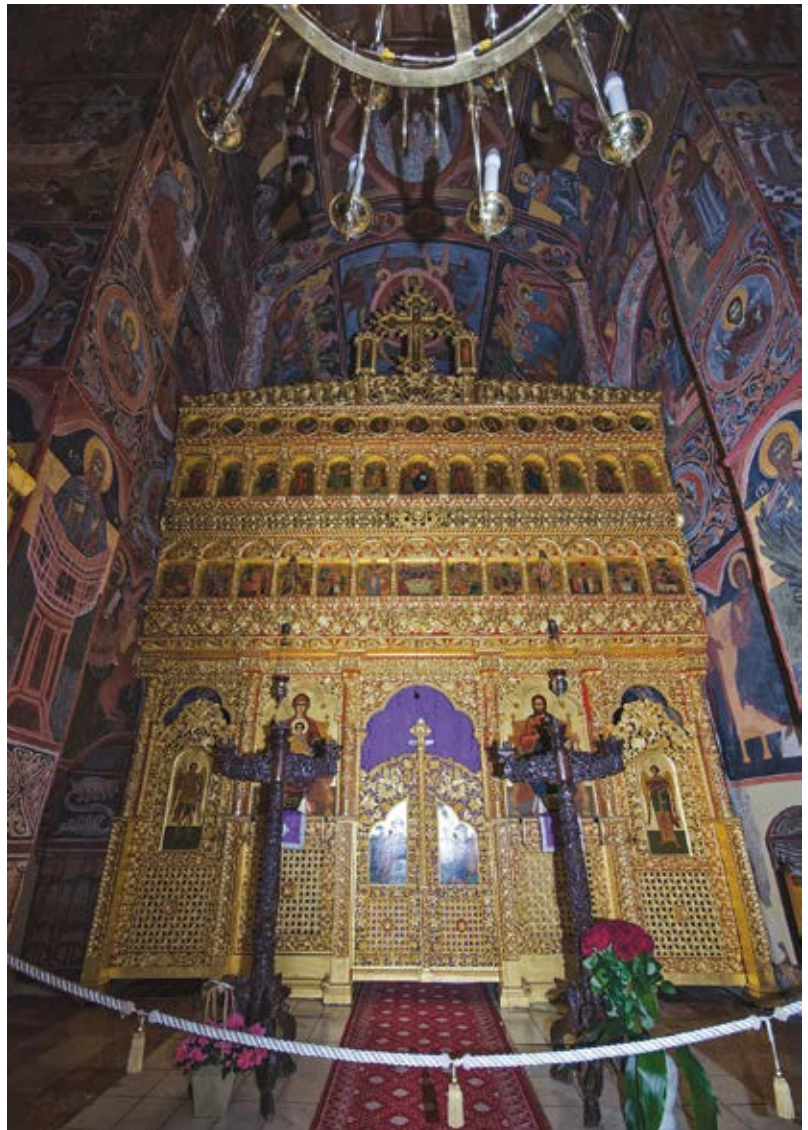


Arad, Bodrogu Nou

Mănăstirea "Hodoș Bodrog" ** Atestată documentar în 1177. Biserica actuală din sec.XIV. Turn clopotniță din 1465. Frescă din sec.XVII-XVIII și 1938. Expune coarnele și craniul taurului care, după tradiție, a găsit icoana "Maicii Domnului cu pruncul" și căldărușa cu galbeni care s-au folosit la ridicarea bisericii.

Le Monastère "Hodoș Bodrog" ** Certifié par documents en 1177. L'église actuelle depuis le XIVème siècle. La tour clocher de 1465. Fresque des XVIIème-XVIIIème siècles et de 1938. Expose les cornes et le crâne du taureau qui, selon la tradition, a trouvé l'icône "la Vierge Marie avec l'Enfant" et le seau avec des monnaies en or qui ont été utilisées pour la construction de l'église.

El Monasterio "Hodoș Bodrog" ** Atestado en documentos en 1177. Torre campanario de 1465. La iglesia actual del siglo XIV. Fresco de los siglos XVII-XVIII y 1938. Expone los cuernos y el cráneo del toro que, según la tradición, ha encontrado el icono de la "Madre de Dios con el Niño" y la vasija con oro que utilizaron para construir la iglesia.



MITROPOLIA MUNTENIEI ȘI DOBROGEI

București

Catedrala Națională.....	18
Catedrala Patriarhală **	19
Biserica “Sf. Anton - Curtea Veche” **	20
Biserica “Bucur” (Ciobanul) **	21
Mănăstirea “Radu Vodă” **	22
Biserica “Mihai Vodă” **	23
Biserica “Sf. Spiridon” Nou **	24,25
Biserica “Sf. Gheorghe” Nou **	26
Mănăstirea “Antim” **	27
Biserica “Izvorul Tămăduirii” - Mavrogheni **	28
Biserica “Domnița Bălașa” **	29
Biserica “Kretzulescu” **	30
Mănăstirea “Stavropoleos” **	31
Biserica “Sf. Nicolae” **	32,33

Ilfov

Dobrotești. Biserica “Sf. Eftimie” - Fundenii Doamnei **	34
Mogoșoaia. Biserica “Sf. Gheorghe” - Mogoșoaia **	35
Cernica. Mănăstirea “Cernica” **	36
Siliștea Snagovului. Mănăstirea “Snagov” **	37
Gruiu. Mănăstirea “Căldărușani” **	38

Prahova

Cheia. Mănăstirea “Cheia” **	39
Filipeștii de Pădure. Biserica “Trei Ierarhi” **	40
Sinaia. Mănăstirea “Sinaia” **	41

Constanța

Constanța. Catedrala Arhiepiscopală “Sfinții Apostoli Petru și Pavel” **	42
Techirghiol. Mănăstirea “Sfânta Maria” **	43

Tulcea

Niculițel. Mănăstirea “Cocoș” **	44
Frecăței. Mănăstirea “Celic Dere” **	45

Dâmbovița

Târgoviște. Bisericele Domnești **	46,47
Târgoviște. Mănăstirea “Stelea” **	48
Viforâta. Mănăstirea “Dealul” **	49

Argeș

Curtea de Argeș. Biserica Domnească “Sf. Nicolae” ***	50
Curtea de Argeș. Mănăstirea “Curtea de Argeș” ***	51
Cotmeana. Mănăstirea “Cotmeana” **	52
Dragoslavele. Mănăstirea “Nămăiești” **	53

Buzău.

Măgura. Mănăstirea “Ciolanu” **	54
Buzău. Biserica “Nașterea Maicii Domnului” - Greci**	55

Galați

Galați. Catedrala Arhiepiscopală **	56
Galați. Biserica “Sfânta Precista” **	57

Teleorman

Alexandria. Catedrala Episcopala "Sf. Alexandru" ** 58

Ialomița

Slobozia. Mănăstirea "Sfinții Voievozi" **59

Giurgiu

Călugăreni. Mănăstirea "Comana" **60

Giurgiu. Catedrala "Adormirea Maicii Domnului" **61

MITROPOLIA MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

Iași

Iași. Catedrala Mitropolitană **62

Iași. Mănăstirea "Trei Ierarhi" ***63

Iași. Mănăstirea "Golia" **64

Iași. Mănăstirea "Frumoasa" **65

Iași. Mănăstirea "Cetățuia" **66

Iași. Mănăstirea "Galata" **67

Iași. Biserica "Bărboi" **68

Iași. Biserica "Sf. Sava" **69

Suceava

Suceava. Mănăstirea "Sf. Ioan" cel Nou *** 70

Arbore. Biserica "Arbore" ***71

Vatra Moldoviței. Mănăstirea "Moldovița" ***72

Sucevița. Mănăstirea "Sucevița" ***73

Voroneț. Mănăstirea "Voroneț" ***74

Putna. Mănăstirea "Putna" **75.

Mitocu Dragomirnei. Mănăstirea "Dragomirna" **76

Botoșani

Vorona. Mănăstirea "Vorona" **77

Neamț

Piatra Neamț. Biserica "Sf. Ioan Botezătorul" **78

Roman. Catedrala Arhiepiscopala **79

Vânători. Mănăstirea "Neamț" ***80

Bacău

Onești. Biserica "Adormirea Maicii Domnului" din Borzești **81

Bacău. Biserica "Precista" **82

Stefan cel Mare. Mănăstirea "Bogdana" **83

MITROPOLIA ARDEALULUI

Sibiu

Sibiu. Catedrala Mitropolitană **84

Brașov

Sâmbăta de Sus. Mănăstirea "Brâncoveanu" **85

Brașov. Biserica "Sf. Treime" **86

Biserica "Sf. Nicolae" în Șcheii Brașovului **87

Covasna

Sfântu Gheorghe. Catedrala "Sf. Nicolae și Sf. Gheorghe" **88

Alba.

Alba Iulia. Catedrala Arhiepiscopala **89

Bihor

Oradea. "Biserica cu Lună" **90

Hunedoara

Almaş-Sălişte. Biserica de lemn "Sf. Arhangheli" **91

Densuş. Biserica "Densuş" ***92

Gurasada. Biserica "Arhanghelul Mihail" **93

MITROPOLIA CLUJULUI, MARAMUREŞULUI ŞI SĂLAJULUI

Cluj

Cluj-Napoca. Catedrala Mitropolitană **94

Maramureş

Săpânta. Cimitirul vesel şi biserica de lemn **95

Rozavlea. Biserica de lemn "Sfinţii Apostoli" **96

Botiza. Mănăstirea Botiza **97

Bârsana. Biserica de lemn veche ***98

Bârsana. Mănăstirea "Bârsana" **99

MITROPOLIA OLTENIEI

Dolj

Craiova. Catedrala Mitropolitană **100

Craiova. Biseica "Sf. Treime" - Ştirbei. **101

Craiova. Biserica "Sf. Gheorghe" Nou **102

Craiova. Biserica "Sf. Ilie" **103

Craiova. Biseica "Sf. Nicolae" - Belivacă **104

Olt

Slatina. Mănăstirea "Clocociov" **105

Gorj

Bumbeşti-Jiu. Mănăstirea "Lainici" **106

Mănăstirea "Tismana" **107

Vâlcea

Căciulata. Mănăstirea "Cozia" **108

Mihăieşti. Mănăstirea "Govora" **109

Horezu. Mănăstirea "Hurezi" ***110,111

Costeşti-Bistriţa. Mănăstirea "Arnota" **112

Mehedinti

Strehaia. Mănăstirea "Strehaia" **113

MITROPOLIA BANATULUI

Timiş

Timişoara. Catedrala Mitropolitană **114

Arad

Arad. Catedrala "Sf. Ioan Botezatorul" **115

Arad. Mănăstirea Gai**116

Bodrogu Nou. Mănăstirea Hodoş Bodrog **117

** Monument istoric şi de arhitectură/ *Le monument d'histoire et d'architecture*/ Monumento histórico y arquitectónicos
 *** Monument UNESCO/ *Monument d'UNESCO*/ Monumento de la UNESCO